

=====

" " " " " " " " " "

" Vereniging " "

" O P D E D E R V E R D R A A S Z A M E N " "

" " " " " " " " " "

" *Stro no. 468874 t.n.v. de Penningm. der "ODV" Den Haag* " "

" *Uitsl. voor verslagen en abom.: DOVENETELWEG 57^a 2555 TD Den Haag t. 684841* " "

" *Secretariaat: TALINGLAAN 21 2566 VN Der Haag t. 634101* " "

=====

W E E K B L A D

25e jaargang nr. 27

nadruk verboden

7 maart 1981

x in de kantlijn betekent de vraag

" " " " " het antwoord

Goeden avond, vrienden.

Wij zijn niet alwetend of onfeilbaar. Denkt dus zelf na. Ons onderwerp voor heden werd bij het begin van het verenigingsjaar door u voor deze bijeenkomst gekozen en draagt de titel:

HET GEHEIM VAN DE INNERLIJKE BEWUSTWORDING

Velen zullen zich afvragen, wat er dan wel geheim kan zijn aan de innerlijke bewustwording. Wanneer je kijkt naar het gemeenlijk bereikte peil van innerlijke bewustwording bij de doorsnee mens zo lijkt het er op of dit peil het enige is, wat men met reden geheim probeert te houden. Toch zijn er een aantal punten die niet zo algemeen bekend zijn en toch direct bruikbaar zijn. Deze bespreken wij vanavond.

Wat is in feite innerlijke bewustwording? In ieder geval een verruiming van je vermogen tot bewustzijn. In de eerste plaats blijkt dat een mens die bewustwordt, zijn wereld groter ziet worden terwijl hij relaties beter leert beseffen en gelijktijdig minder aandacht zal besteden aan details.

Hierdoor bereikt hij een grotere gelijkmatigheid, een groter overzicht en gelijktijdig ook een beter besef van de betekenis van alles waarmede hij wordt geconfronteerd.

Ik hoop, dat u het met deze omschrijving van de innerlijke bewustwording eens bent. Wanneer wij innerlijk ons eigen leven gaan beseffen en zien naar het proces van ons innerlijk bestaan zo worden wij ons ook bewust van allerhande vaagheden in onszelf.

Soms zijn dit wat vage lichtjes, soms ook is er een vaag duister met een enkele keer hier of daar een dreigende zwarte vlek daarin. Maar nauwkeurig kunnen wij het niet omschrijven.

De grote moeilijkheid bij een onderwerp als dit is wel, dat wij in woorden spreken over iets wat alleen in ervaringen volledig kan worden uitgedrukt. Toch zal ik proberen enkele van de innerlijke processen iets duidelijker te maken en hierbij aandacht te besteden vooral aan die punten waaraan je zelf mogelijk iets kunt doen.

Om te beginnen bij het begin: Innerlijk bewustzijn kan nooit ontstaan wanneer wij niet bereid zijn onszelf vanuit de wereld te beschouwen. Zolang wij de wereld alleen vanuit onszelf bezien is er van een innerlijke bewustwording geen sprake.

Wij zijn ons dan wel bewust van de betekenis van het leven maar zijn niet in staat onze betekenis binnen dit leven nader te overzien. Wanneer U dus wilt beginnen met een bewustwordingsproces, begin u dan allereerst eens af te vragen: Wat ben ik in de ogen van anderen?.

Ik weet zeer wel, dat die anderen niet altijd gelijk zullen hebben. Toch is de reactie van alle wezens rond u - inclusief planten, honden, katten, paarden, buren, pastoor, asman en de verdere gevarieerde fauna die zich rond u pleegt te bewegen - van belang. Vraag u af: hoe reageren die op mij?.

Hun reactie zegt iets, al is het alleen maar t.a.v. je eigen uitstraling. Iemand die nogal disharmonisch of zeer eenzijdig gericht is bezit immers een uitstraling die voor de meeste mensen en dieren prikkelend is.

Dit zijn van die mensen waartegen niet bekende honden eindeloos plegen te blaffen en waarbij de mensen met wie zij in contact komen steeds weer na korte tijd erg ongedurig plegen te worden.

Ben je zo iemand, dan is alleen reeds de erkenning van het feit dat je niet zo harmonisch bent als je denkt een nieuwe bewustwording waardoor je het mogelijk wordt innerlijk verder te komen.

Wanneer je immers aan blijft nemen dat jij alleen goed bent en verder de gehele wereld gek - een van de volgens overlevering meest geliefde denkbeelden van een gek - kom je t.a.v. jezelf en de wereld steeds weer tot verkeerde konklusies en zo ook steeds weer tot een ontkenning van je eigen werkelijke betekenis en waarde.

Heb je dit eenmaal redelijk gedaan en weet je een beetje wat je bent in de ogen van anderen, dan wordt het tijd het beeld dat je van jezelf koestert daarmee te vergelijken.

Ga uit van het standpunt dat alle verschillen die direct te maken hebben met handeling of uitstraling, door u gekorrigeerd kunnen worden. U komt dan tot actie en maakt op die wijze uw eigen persoonlijkheid wat harmonischer.

Denk nu niet, dat u dit alles gemakkelijk kunt opheffen door zo nu en dan een beetje te mediteren. Iemand die in een dergelijke toestand alleen maar mediteert is gemeenlijk iemand die dagdroomt en dan nog snurkt ook.

Wat wij nodig hebben is eerst eens een keer een beeld van onszelf. Dat mag ook een innerlijk beeld zijn, mits wij dit maar als juist blijven aanvoelen. Want alles wat wij over onszelf menen te moeten stellen dienen onze emoties direct of na enige overweging ook te bevestigen.

Dat kost meer moeite dan u denkt. Maar heb je deze eerste fase met goed gevolg doorlopen dan wordt het eindelijk tijd wat meer in jezelf te gaan zoeken.

Je zult ontdekken dat bepaalde begrippen en voorstellingen in je wezen eigenlijk heel helder zijn, zuiver omschreven. Wanneer je daaraan denkt lijkt het of iemand je een dia toont met een lamp er achter: je ziet het a.h.w. voor je.

Andere dingen blijven erg vaag. Soms heb je geheel geen scherp omschreven reactie en grijp je in feite terug op wat woorden - meestal mooie woorden - die je je herinnert, zonder dat dezen het wezen weergeven.

De indrukken en eigenschappen waarvan u het beeld in uzelf zo scherp en helder kunt opbouwen zijn voor u de innerlijke waarheid. Dit alles is voor u zeer belangrijk in uw leven maar ook verder in uw benadering van de werkelijkheid omtrent uw eigen persoonlijkheid.

Op de punten waar nog wel enkele onduidelijkheden, maar toch over het geheel genomen een redelijk scherpe voorstelling ontstaat kunnen wij vervolgens proberen, of wij het beeld in ons wat scherper in focus kunnen brengen.

Hier heb je gemeenlijk enige tijd voor nodig, omdat je maar al te vaak niet geheel beseft, wat dit beeld in je dan wel bevat. Maar een dergelijke gedeeltelijke vaagheid kun je toch wel lijntje na lijntje wat scherper maken en bepaalde delen a.h.w. in gedachten aanstrepen.

Op die wijze krijg je ook enig beeld van je werkelijke begeerten en werkelijke angsten. Dat wil niet zeggen dat je er opeens meester over bent geworden, maar betekent wel dat je nu de relaties erkent die in je persoonlijkheid bestaan, evenzeer als vele tegenstrijdigheden en de waarden die voor jou op het ogenblik de meest sprekende en de meest lichtende zijn.

Wat overblijft is ongetwijfeld een reeks van vaagheden, duisternis en zaken waar je in feite nog niet aan durft komen. Laat die dan maar voorlopig ook rusten. Werk eerst eens met de beelden, die je betrekkelijk eenvoudig in jezelf kunt ontwikkelen, de voorstellingen die in je leven.

Probeer nu hiervan een zo harmonieus mogelijk geheel te maken. Rangschik al die inhoudsdelen steeds weer opnieuw tot je beseft: op deze wijze staat dit alles volgens mijn beseffen en gevoelen werkelijk met elkaar in verband.

Wanneer je van al die innerlijke beelden en voorstellingen een soort strip kunt maken, een soort esoterisch asterix verhaal of zo, dan bent u zover geslaagd: U hebt uw innerlijke waarden op een rijtje kunnen zetten en zo een samenhang in uw leven, denken en bestaan ontdekt. Die samenhang is voor uw bewustwording van zeer groot belang, want zij speelt niet alleen innerlijk een rol maar heeft invloed op elke relatie met de wereld buiten U.

Zij is dus mede bepalend voor alles wat u buiten uzelf zult zien, zult ervaren, maar ook voor de wijze waarop u op die buitenwereld nu zult gaan reageren.

Hebt u dit eenmaal gedaan, dan komt er een periode die wat traag blijkt te verlopen voor uw gevoel. Je bent voortdurend bezig samenhangen te verzamelen, maar weet in feite niet eens geheel, dat je dit nog doet. Een groot deel van de opname van emoties en feiten is immers maar half bewust.

Hierdoor lijkt het, of je niet verder vooruit komt. Er zijn zelf mensen die in een dergelijke periode het gevoel hebben dat zij afgesloten zijn van alle leven en werkelijkheid. Het is een gevoel of men afgesloten is onder een glazen stölp, alsof zij wasbloemen zouden zijn op de schoorsteen van de eeuwige.

Kijk, deze periode moet je doormaken omdat wij niet in staat zijn al onze indrukken en emoties onmiddellijk te plaatsen in de reeks die wij in onszelf erkend hebben. Toch moeten wij die reeks voortdurend bijhouden, ons steeds weer realiserende dat wij van binnen op die manier deels in elkaar steken. Bedenkt steeds weer: dit is datgene wat voor mij belangrijk is.

Let wel: dit is geen juistheid in de zin van feitelijk, psychiatrisch of psychologisch juist zijn. Het is eerder een persoonlijke juistheid, die slechts voor een klein deel te beredeneren valt en voor de rest emotioneel is.

De juistheid is dus volkomen subjectief in betekenis zodra wij proberen van de wereld buiten ons uit te gaan. Gelijktijdig is zij voor het ik echter het uitgangspunt van je bestaan, je beweegredenen en reacties.

Deze kennen is een van de grootste machtsmiddelen die je kunt verwerken wanneer het gaat om het beheersen van de eigen persoonlijkheid.

Doordat ook alle nog niet erkende, nog onbewuste invloeden in het ik daarbij een steeds meer kenbare invloed krijgen, zult u zo al snel komen tot een steeds duidelijker invullen van die innerlijke plaatjes die u hebt. Er zal zelfs vaak hier en daar een nieuw beeld bij gaan ontstaan.

Wanneer je de erkende persoonsinhouden beziet krijg je meer en meer ook het gevoel, dat er op bepaalde plaatsen nog iets tussen behoort te staan, een soort landschap bijvoorbeeld. Dit alles bij wijze van spreken.

Richt je dan steeds weer even nadrukkelijk op een dergelijk beeld dat in je ontstaat. Zeg niet dat het de andere beelden ongeldig maakt of zou kunnen maken, want dat is een van de grootste fouten die een mens op dit punt kan maken. Probeer na te gaan wat dit beeld is, wat het voor U betekent en probeer het dan een duidelijke plaats toe te kennen tussen al die andere voorstellingen, herinneringen en gevoelsbeelden die je in jezelf reeds groepeerde als een samenhangende reeks van eigenschappen of kwaliteiten van je iegen persoonlijkheid.

Dat zal over het algemeen zich meerdere malen herhalen. Er is geen mens waarin niet ergens nog enig duister en enkele niet erkende punten overblijven. Er zijn zolang je op aarde bent en zelfs ook in de geest in de persoonlijkheid nog steeds enkele punten aanwezig die wij niet kunnen of niet durven betreden.

Maar erg is dit niet. Wanneer wij n.l. een harmonie, een eenheid in onze persoonlijkheid weten te brengen, in onze uiting van die persoonlijkheid ook, dan zullen wij ook de wereld eerder gaan ervaren als een aanvulling op onze eigen persoonlijkheid aan de ene kant en als zijnde in overeenstemming met delen van ons eigen wezen aan de andere kant.

Wij zullen onszelf steeds meer terug vinden in de wereld buiten ons. Wij zien de beweegredenen die in ons erkend zijn ook buiten ons meer en meer een rol spelen en gaan zo meer en meer begrijpen hoe voor ons die wereld buiten ons in wezen werkt, waarom de ene mens zus reageert en de andere zo.

Ik wil niet zeggen dat u dan reeds een perfecte kennis van uzelf en de wereld hebt verkregen. Geheel niet. Maar u hebt u innerlijk zover verricht dat u door uw begrip voor uzelf en de wereld in staat bent uzelf als een deel van die wereld buiten u te gaan aanvaarden.

U denkt mogelijk, dat u dat reeds nu doet, maar wanneer je eerlijk bent en kijkt naar de punten waar het werkelijk opaan komt blijken de meeste mensen dit toch weer niet werkelijk te doen.

De meeste mensen aanvaarden de wereld omdat zij niet anders kunnen en stellen zich innerlijk boven die wereld omdat zij het met die wereld niet eens zijn.

Maar wanneer je in staat bent je wereld te gaan aanvaarden zoals deze is en jezelf als hetgeen u werkelijk bent, de overeenkomst tussen beiden ook belevende, kan het proces van de innerlijke bewustwording pas werkelijk op gang gaan komen:

Vanaf dit ogenblik is n.l. alles wat wij beleven en zien gelijktijdig ook een nadere erkenning en beleving van onze eigen persoonlijkheid voor ons geworden.

Ik wil niet zeggen dat je dan op een gegeven ogehblik een memografisch vermogen opdoet waardoor je tot een soort wandelende encyclopedie van feiten en gebeurtenissen wordt. Wees trouwens maar blij dat dit niet gebeurt. Er gebeuren nu eenmaal zoveel onbelangrijke dingen. En die staan meestal ook in de krant. Over de werkelijk belangrijke zaken schrijft men daarin gemeenlijk niet of eerst wanneer het al te laat is.

Realiseer u nu, dat in uzelf al die kleine lichtvlakjes - het is

maar een onvolledige vergelijking natuurlijk - samen zijn geveld tot een geheel. Er ontstaat iets in je wat je een soort innerlijk licht kunt noemen.

Dat is een voorstelling, een term, natuurlijk. Het is geen kwalitatieve of zelfs quantitative aanduiding.

Dit licht nu blijkt in staat sommige van die beelden nog scherper en meer sprekend te maken, terwijl andere voorstellingen, zelfs die beelden die je eens als de meest belangrijke beschouwde, gaan verwazen. Het is moeilijk, dit effect geheel te omschrijven met woorden.

Hebt U wel eens een z.g. zwartlicht show gezien? Temoeilijk? In dergelijke gevallen gebruikt men een diep violette straling en in decors en kleding gebruikt men dan kleuren die, wanneer zij door deze straling worden getroffen, een zeer sterke weerkaatsing geven.

Dan is het mogelijk, alleen door de gewone verlichting tijdelijk te vervangen door deze bijzondere, deze diepblauwe, van blanken opeens negers maken, van een ruitjespak een streepjespak maken en zelfs het decor opeens vol andere lijnen doen zien.

Kortom: er verandert iets door dat de opvallende straling verandert, altans voor de beschouwer. Dat doet het innerlijke licht nu t.a.v. een groot deel van je innerlijke voorstellingen. Het is opeens of je daar doorheen een tweede beeld gaat zien. Het blijft wel hetzelfde, maar toch verandert er iets aan de betekenis.

Deze verandering is een van de eerste grote geheimen van de innerlijke bewustwording, ook al kost het verwerken hiervan moeite: Te beseffen dat de dingen voor jou en in jou zijn zoals zij zijn, maar dat zij steeds weer achter zich een tweede mogelijkheid of waarde verbergen valt niet mee. Dat neem je vooral in het begin nog niet zo gemakkelijk aan.

De meeste mensen die staan dan een tijdlang op de borst te slaan alsof zij weer terug zijn gekeerd tot de aloude staat van oermannetje of vrouwtje, wapperende met hun zijige pels en roepende, dat zij een mens, een kerel uit één stuk zijn. Wat een innerlijk verzet is tegen de erkenning van onvolledigheid die men zo opdoet. Er zijn heel wat mensen die dit laatste besef zodanig onderdrukken dat je, hen beziende, denkt dat voor hen een innerlijke gehaktmolen een nuttig en eenheid brengend instrument zou vormen.

Wat natuurlijk niet wreed, maaroverdrachtelijk bedoeld werd. Ga je begrijpen hoeveel tegenstellingen er in je zijn, zelfs t.a.v. een enkele kwaliteit of eigenschap die je nu beseft te bezitten dan ontdek je ook vele spanningsvelden in je eigen persoonlijkheid waaraan je tot dan toe onewust voorbij bent gegaan.

Elke mens heeft een aantal interne psychische spanningen. Dezen worden echter gemeenlijk niet beseft, ook al zijn er perioden waarin zij wel tot uiting komen. Soms ziet men enkele demonstraties van hetgeen die krachten en velden zouden kunnen betekenen.

Tijdens de puberteit ziet men wel hoe er overgevoelige persoontjes ontstaan met een zo grote innerlijke spanning, dat deze zich soms - en veelal min of meer agressief - in verschijnselen ontlaadt. In feite is er dan sprake van onbeheerste telekinese, een verschijnsel dat vaak als Poltergeis wordt aangeduid.

Van U verwacht ik niet, dat u gaat polteren of zo. Er is al gedonder genoeg in de wereld. Maar wel verwacht ik dat u, begrijpende dat dergelijke spanningen wel degelijk ook in U bestaan, erkent dat het niet alleen maar een zaak is van zij zijn er nu eenmaal, maar dat ook deze spanningen voor u bruikbaar zijn.

Want een innerlijke bewustwording kun je nooit geheel en alleen in jezelf tot standbrengen, al zou het erg gemakkelijk zijn.

Denk maar eens aan de oude tibetaanse methode: je gaat in een hutje zitten met een greppel voor al wat je laat vallen en een luikje voor hetgeen je in moet nemen. Voor de rest geen licht, geen geluid, niets. Je blijft maar in eenzaamheid zitten met je dromen.

Maar dan kom je te verkeren in een toestand van onwerkelijkheid, werkelijkheidsvervreemding. Wil je dan inderdaad toch door dringen tot je innerlijke waarden en enig begrip krijgen voor de krachten die er in je bestaan, dan moet je wel een zodanige voorscholing hebben gehad en een zo sterke persoonlijkheid bezitten, dat het misschien maar een op de duizend zal zijn die hiermede ooit iets bereikt.

Voor u geldt iets dergelijks: zodra U zich isoleert van de wereld, u uzelf op gaat sluiten in uw innerlijke waarden alleen komt u geen stap verder.

Indien je echter, je innerlijke spanningen beseffende, probeert daarmee in die wereld iets te doen, a.h.w. de spanning gebruikende om de harmonie die je voor jezelf begeert ook in die wereld beter kenbaar te maken dan heb je een nieuwe mogelijkheid en een nieuw resultaat bereikt.

O, de mens leeft natuurlijk in een "werkelijkheid". Maar dat is dan toch wel een variabele werkelijkheid. Wat betekent dat wij door het juist gebruiken van de krachten die in ons bestaan wij zo nu en dan wel degelijke de relatie tussen ons en de wereld aanmerkelijk kunnen veranderen.

Ook dit beseffend is noodzakelijk. Het is een deel van elke inwijding. Het kan zeker ook beschouwd worden als een van de weinige werkelijke geheimen van de innerlijke bewustwording.

Ga je nog verder, dan wordt het licht dat je in jezelf ervaart steeds sterker. Wat wil zeggen dat de beelden die je in jezelf van jezelf had gemaakt weer vervagen.

Nu echter geen vaagheid doordat je niet weet, wat het is, maar doordat je beseft wat sterker, wat belangrijker is. Dit ervaren van het licht in jezelf op deze wijze betekent eenvoudig dat je je aan gaat passen aan normen die eigenlijk reeel niet meer uitdrukbaar zijn.

Het zijn emotievolle vaagheden waarbij soms zelfs het begrip emotie tekort schiet en waarbij alles belevingen en innerlijke processen toch steeds weer voor jezelf een beseffte en feitelijke betekenis hebben.

Dit licht in jezelf wordt dan langzaam maar zeker weer omgebogen tot het voor jou een erkennen wordt van een specifieke, alleen voor jou bestemde, functie in de wereld.

Mogelijk denkt u allen, dat u al een eigen functie hebt in de wereld. Die hebt u ook wel. Maar wat weet u er eigenlijk van wanneer men u zou vragen wat u voor anderen betekent?

O, zeker u doet bepaalde dingen voor anderen. Maar wat betekent U werkelijk voor die anderen? Wanneer u voorbijloopt, wat betekent dit voor een ander? U beseft het misschien niet, maar u kunt de oorzaak zijn dat die ander opeens boos is of opeens moet lachen.

Wanneer ik ga begrijpen wat ik ben in die wereld en beteken voor die wereld, nu niet alleen meer als erkenning van vergelijkbare waarden, maar mijzelf beseffende als een invloed in die wereld, dan moet ik ook gaan functioneren met alle waarden van het licht in mij volgens de functie die ik erkend heb.

Dit is dan een fase van de innerlijke bewustwording waardoor wij zeer dicht komen bij de grenzen van een verbondenheid met het hogere die wij in negatieve vormen wel godsdienstwaanzen noemen. Want waanzin wordt dit alles zodra het te zeer op het ik en de betekenis van dit ik gecentreerd wordt.

Wanneer je echter je functie in het geheel van de wereld beseft zul je ook beseffen, dat je vanuit die functie nooit de wereld of zelfs

maar een deel daarvan zult kunnen beheersen. Je beseft dan dat je alleen maar kunt en moogt dienen.

Dit diendende element is zo sterk, dat niemand van de grootste wonderdoenaars, godsdienststichters en profeten die op aarde hebben geleefd ooit heerser over anderen zin geweest of die heerschappij hebben nagestreefd in de ware zin van het woord macht.

Zij waren uitvoerders en dienaren. In het christendom kunt u dit al heel sterk zien: Wanneer wij Jezus optreden nagaan, zo is deze misschien in de ogen van sommige anderen de meester, de heiland, de messias. Maar in zijn eigen ogen is hij alleen maar de zoon des mensen, de dienaar van de mensen.

Alleen wanneer de god in hem sterker is dan de behoefte van de mensen die hij rond zich erkent wordt hij door die innerlijke God geleid. Maar zelfs dan is hij geen meester, geen heerser, maar alleen een door niets of niemand te beïnvloeden kracht die zich moet uiten op een bepaalde door hemzelf mogelijk niet eens gewenste wijze.

Wanneer zijn moeder Jezus vraagt iets voor haar te doen dan doet hij dit zondermeer. Hij is zelfs nog zorgzamer dan de doorsnee zoon voor zijn moeder pleegt te zijn.

Komt er iemand bij hem - al is hij moe - en vraagt om een verhaal of desnoods het genezen van een zieke, dan doet Hij dit, zonder zich te beklagen. Want hij voelt zich de dienaar, niet de meester. Hij wijkt van dit patroon slechts af, wanneer de Vader in hem te sterk door hem spreekt en zelfs dan vindt hij steeds weer even tijd om aan de noden en wensen van de mens te denken.

Mogelijk is het moeilijk je dat voor te stellen en heel wat mensen die de waarheid toegeven van hetgeen ik stel zullen toch nog zeggen: Ja, dat is goed voor Jezus, voor de boeda en al dat soort grote pieten. Maar wat heb ik daarmee te maken? Ik ben maar een mens.

Het lijkt vaak of die mensen denken: nu ja, zij zijn ons voorgegaan naar de hemel. En nu zij daar dan toch zijn moeten zij maar een takel naar beneden laten en mij met de lift naar boven halen.

Men meent dat de grootste vroomheid gelijk komt aan de grootste afhankelijkheid van anderen. Mogelijk waar. Maar innerlijke bewustwording heeft in ieder geval niets te maken met een afhankelijk zijn van anderen.

Die heeft te maken met het erkennen van juiste relaties, verhoudingen. Wat betekent, dat iemand die eenmaal bewust begint te worden op dit vlak met een ieder zal kunnen spreken in diens eigen termen. Je hoeft niet met een christen te praten als een heiden en met een atheïst als een gelovige, maar kunt hen ontmoeten in hun waarde, geloof en denken zonder daarbij je eigen besef of inhoud ook maar een kort ogenblik te verloochenen.

Je stelt je zelfs zo in op de ander, dat je al het goede dat je in jezelf erkent en beleeft ook zonder argumenten op de ander kunt overbrengen. Wel betekent het dat je je vaak zult gaan gedragen op een wijze die voor de burens niet bepaald aanvaardbaar schijnt te zijn.

Denk maar aan de houding toen Jezus de belastinginner aansprak, hem bad uit de boom te komen omdat Jezus die dag bij hem te gast wilde zijn.

Zo iemand was immers in de ogen van de anderen een landverrader, een woekeraar enz.? Dus was het in de ogen van de "burens" een groot schandaal dat Jezus dit deed. Over hetgeen u doet wanneer u zich van de juiste verhoudingen, mogelijkheden en relatie met de wereld bewust wordt zullen de mensen ook wel eens vreemde dingen zeggen. Maar dat is toch niet zo belangrijk?

Wanneer je de samenhangen gewelt en de betekenis kent die je in de

wereld moet bezitten om te beantwoorden aan hetgeen je innerlijk bent en hetgeen die wereld voor je betekent dan komt het niet aan op wat de buren zeggen, wat anderen er van denken.

Dan gaat het alleen nog maar om dit gevoel van juistheid. En wie deze fase bereikt is al ver gevorderd en wordt meer en meer meester van zich maar toch komt er nu weer iets nieuws:

Je bent tot dan toe bezig geweest met het gebeuren, de mensen, zoals met het licht en de beelden in jezelf. Wie de mensen kent weet, dat velen van hen zich soms in een meer abstracte wereld bewegen, een wereld die niet direct beleefbaar is, hoe werkelijk zij ook voor de mensheid moge zijn: de wereld van de kennis.

Denk niet, dat je bij de bewustwording, zeker op dit vlak, de wereld van kennis niet van node hebt. Eerst wanneer je in staat bent de werkelijke functie van het eigen ik in de wereld te beseffen wordt je echter ook duidelijk, welke vormen van kennis voor jou belangrijk zijn en op welke wijze die belangrijkheid bestaat.

Dan ga je die kennis vergaren die noodzakelijk is om jouw nu erkende relatie met de wereld en de kosmos beter tot uitdrukking te brengen. Wat u hopelijk nog steeds allen duidelijk is. Want zo ingewikkeld heb ik het niet gemaakt.

U bent nu dus bezig met kennis. Wat is nu in deze fase het typerende van de innerlijke bewustwording? Zoals je eens alle schijnbaar strijdige beelden, invloeden en voorstellingen in jezelf vereend hebt tot zij te samen de eenheid werden waaruit het licht voortkwam dat nu de werkelijke betekenis is geworden van je bestaan, zo ga je ook leren alle kennis die voor jou belangrijk is tot een geheel samen te brengen.

Let wel: alle verschillende takken van kennis zijn op zich wel bruikbaar. Maar je zoekt nu naar de synthese der dingen. Je vraagt niet meer naar afzonderlijke vormen van kennis, astrologie, astronomie, atoomfysica en wat nog meer. Je vraagt je alleen nog af: welk deel van deze kennis valt samen met het wereldbeeld dat ik ken en waarbinnen ik mij, gedreven door mijn innerlijke waarde, moet bewegen.

Dan ontstaat een nieuwe vorm van weten en kennen die zeker weer zo hier en daar belachelijk zal worden gemaakt. Men zal zeggen: dit is niet wetenschappelijk. deze samentrekking van gegevens is absurd.

Maar het is niet de bedoeling dat je wetenschappelijk bent. De bedoeling is alleen, dat je naar die middelen en kennis zoekt waardoor je een grotere juistheid van handelen naar buitentoe kunt bereiken en toch gelijktijdig komt tot een reeks van begripwaarden in jezelf waardoor je het innerlijke licht beter leert omschrijven?

Waarom ede wij komen aan het laatste wat je nog in woorden zoudt kunnen uitdrukken in dit verband: Wanneer je de omschrijving leert van de kracht die in jezelf werkt, kom je ook steeds meer tot een juiste definitie van het wezen daarvan.

Hoe duidelijker je iets kunt omschrijven in al zijn werkingen en functies, hoe meer je je ook bewustwordt van hetgeen het in wezen moet zijn. Ook al kun je misschien ook dan de kern ervan nog niet geheel beseffen.

Wanneer wij met deze kennis, met deze synthese van alle mogelijkheden eindelijk de schat van begrippen, voorstellingen en belevingen bereiken waardoor wij dit licht in onszelf wezenlijk en volgens ons diepste beleven kunnen omschrijven, dan vindt je a.h.w. de geheime naam, het grote woord van de Schopper.

Wij vinden daarin ook alles, wat ons in ons bestaan motiveert. Wij vinden de omschrijving van de kracht waaruit voor ons het gehele al bestaat en vinden ook de harmonie die ondanks schijnbare tegenstellingen tussen ons en al het zijnde op grond daarvan mogelijk is.

Verder dandit kan ik met woorden hier en nu niet gaan. Er zijn

nog verdere inwijdingen en geheimen. Maar ik heb geprobeerd u in ieder geval hier een duidelijk overzicht te geven van de trappen en ontwikkelingen weer te geven die volgens mij de geheimen van de innerlijke mens en bewustwording uitmaken.

Aansluitend wil ik nog enkele opmerkingen lanceren. Ook al is het zeer wel mogelijk dat u meent, dat dit overbodig of onnut, ja, onjuist is. Want dit is mensen nu eenmaal eigen. Heel vaak werpt de mens juist dat weg waaraan hij reeds even later de grootste behoefte heeft.

Innerlijke bewustwording is een groeiproses en kan niet geforceerd worden. Natuurlijk, hou je bezig met je innerlijk, met je wereld. Probeer de harmonie, de kracht en krachttuitwisselingen te vinden en te ervaren.

Maar in 's hemels naam, maak er geen haast mee, werk niet krampachtig. Indien u in reïncarnatie gelooft weet u, dat u werkelijk alle tijd hebt en krijgt. En wanneer u in de hemel en de hel gelooft, en niet in reïncarnatie dan lijkt het mij voor u van belang dat u in de eerste plaats zo goed en bewust mogelijk op aarde probeert te leven. Dan komt u volgens uw geloof immers in de hemel en zult u daar alle mogelijkheden en tijd vinden die u mogelijk nog nodig zoude hebben voor een verdere bewustwording.

Forceer uzelf niet in uw streven. Probeer niet, kortere wegen te vinden en te gaan: in 99 van de 100 gevallen eindigt een dergelijke overhaasting op aarde in een psychische ramp en de bewustwording wordt er maar zeer beperkt mee gediend.

Nog eenvoudiger is de volgende raad: een mens die zichzelf geheel beheerst, beheerst ook een groter deel van zijn milieu. Dit zal u bekend zijn. Een mens, die zijn innerlijke bewustwording niet om kan zetten in een mate van zelfbeheersing, bereikt weinig.

Vindt je in jezelf de motivering -- met alle beelden die in je bestaan en alle voorstellingen die je dank zij de wereld rond je verkrijgt -- om te gaan leven volgen je innerlijke waarden, zo is het eerste, waaraan u daarnaast veel aandacht dient te wijden de kunst, jezelf meester te zijn en te blijven.

De volgende opmerking is mogelijk erg pijnlijk, vooral voor de soort mensen die zich zo graag als gezondenen van God beschouwen: De waarheid die u innerlijk beleeft kan nooit geheel indientiek zijn met de waarheid zoals die in en voor de ander bestaat. Besef dit.

Leg uw waarheid nooit aan anderen op. Wanneer u de kracht van die waarheid in uzelf echter ervaart, gebruik die kracht dan ook als hulpmiddel, als een staf voor anderen, waaraan zij steun kunnen vinden wanneer zij hun evenwicht dreigen te verliezen. Maar probeer anderen nooit met drang of zelfs dwang te bekeren tot uw wijze van denken en leven. Want misschien hebben die anderen een geheel andere functie, een geheel andere taak in het geheel.

Wanneer je met deze punten rekening houdt ben je in ieder geval redelijk verstandig. Mogelijk roept u nu uit "hoe kunnen wij met goddelijke waarden verstandig zijn".

Tja. "Wanneer God verstand had gehad -- zo sprak de duivel -- zou Hij nooit de mens hebben geschapen." Daar zelfs wij een vorm van verstand hebben neem ik echter aan dat ook onze Schepper verstand heeft. En wanneer hij ons deze mogelijkheid verschaft zo lijkt mij het zijn bedoeling te zijn dat wij deze gave ook degelijk en zo goed mogelijk gebruiken.

Het geheim van onze innerlijke bewustwording is in ieder geval niet gelegen in onze volkomen onmondigheid, uitgebeeld als een wegzweven in mystieke werelden. Zelfs indien de mystieke beleving echt is blijft je

daarvan enig heimwee naar het onbekende, gepaardgaande met een toenemende ontevredenheid met jezelf en je wereld.

Daarmede kom je niet verder. Wat wij moeten vinden is juist een toenemende mate van harmonie, van erkenning, van wederkerige aanpassing zelfs. Ook tussen onszelf en de wereld.

Zoek het dus vooral in het begin maar niet te hoog en te ver en doe eerst de dingen die voor jou redelijk, mogelijk en aanvaardbaar zijn. Mogelijk vindt u dit hatelijk, zoals mogelijk mijn volgende komentaar. Maar na de pauze kunt u zoveel hatelijkheden als u wilt teruggeven, dus luister toch maar even.

Wanneer je met de wereld bezig bent en je voelt je ongelukkig ontken je de betekenis van de grondkracht waaruit je bent voort gekomen. Tenminste, wanneer je aan een God gelooft.

Het is niet uw taak in dit leven om ongelukkig te zijn, ook al hebben bepaalde christenen u verteld dat u in dit tranendal bent geplaatst om door lijden later de eeuwige zaligheid te verkrijgen.

Wanneer ik trouwens de werking van die leer bezie blijkt mij, dat de aardse zaligheid vooral het lot is geweest van diegenen die anderen lieten geloven, dat het ware geluk pas in de hemel zou komen.

Laat je door dergelijke stellingen dus maar niet bedriegen en probeer als mens ook redelijk gelukkig te zijn en te leven. Je hoeft heus niet alles te hebben wat je hart begeert. Maar probeer elke dag tenminste een kort ogenblik te vinden, waarop je kunt zuchten "he ja" en even tevreden bent.

Probeer ook elke dag eens na te denken of je nu werkelijk grote blunders hebt gemaakt. Betreur dan die blunders niet, maar lach er om en vooral ook een beetje om jezelf. Denk je, dat je iets werkelijk goed hebt gedaan, geniet er even van, applaudiseer voor jezelf, maak een buiging voor jezelf en zeg dan tot jezelf: dat moeten wij nog eens een keertje over doen.

Bekijk het leven zo nuchter en zo redelijk mogelijk. Bewustwording is een proces dat voert tot God en verder dan omschrijfbaar is. Maar die bewustwording kan alleen voortkomen uit hetgeen u nu bent.

U kunt uzelf niet werkelijk veranderen. Het zo prettig zijn wanneer het zou kunnen natuurlijk. Vandaar dat je zoveel dames ziet, die het toch steeds weer proberen wanneer een nieuwe filmster de mode wordt en dan lopen met kapsels vol kralen, de zelfde kleur haar, dezelfde make up en wanneer de ster soms verkouden wordt willen zij nog lopen met dezelfde druppel aan de neus ook.

Dat is niets wezenlijks. Je werkelijk ik kun je niet veranderen. Wanneer je een bepaald soort karakter hebt en een bepaald temperament dan kun je zeker leren, die te beheersen. Maar wanneer je het teveel beheerst ga je daaraan zelf kapot. Je moet leren jezelf beheerst te uiten, niet om delen van je ik te onderdrukken of steeds weer jezelf te willen veranderen.

Wanneer je iets niet kunt heeft het geen zin te roepen, dat je wilde dat het anders was. Doe de dingen zo goed als je kunt, maar besef dat de een nu eenmaal aanleg heeft voor cijfers en een ander niet, maar wel weer aanleg heeft tot zingen.

Werk vooral met hetgeen je hebt en kunt. Probeer je betekenis en bevrediging te vinden in die dingen die je met het meeste plezier het beste kunt doen.

Tevredenheid heb je heus nodig. Een innerlijke bewustwording die alleen maar nagestreefd wordt omdat men in onvrede met zich en het leven verkeert voert gemeenlijk alleen maar tot zelfmisleiding.

Dergelijke mensen proberen immers alleen het zwart in zich uit te roeien, dat zwart, dat juist nadruk moet geven aan het licht dat reeds in

bestaat opdat het beseft kan worden om op de duur ook zelf steeds meer tot licht te worden. Wat duister moet steeds lichter worden, maar ook steeds erkend en kenbaar in verschijning treden tot het beseft van de eenheid in het ik compleet is geworden.

Wanneer wij alle skeletten uit alle kasten in het brein en misschien zelfs in de geest te voorschijn hebben gehaald kunnen wij daarvan natuurlijk wel een soort danse macabre maken. Maar het resultaat is en blijft dan ondanks alle erkenningen een ietwat demonisch en ontmoedigend schouwspel.

Leren wij echter begrijpen dat ook skeletten alleen maar de symbolen, de aanduidingen zijn van levende werkelijkheden, dan is er geen sprake meer voor ons van demonen, maar van engelen.

Want alles wat wij waren en deden, zullen doen en zullen zijn heeft betekenis, is deel van ons wezen. Onze bewustwording kan eerst werkelijk beginnen wanneer wij eerst dit punt leren aanvaarden.

Daarom zeg ik u, dat u maar beter kalm aan wilt doen. De mensen die alles ineens willen hebben eindigen gemeenlijk met niets, maar mensen die voortdurend gestaag, maar zonder haast of bijzondere pressie voortgaan, schieten veel beter op dan zijzelf zullen vermoeden.

Nog een laatste punt bij deze inleiding: Bewustwording, ook de innerlijke bewustwording, wordt nogal eens vergeleken met het bestijgen van een bergheiling.

Probeer daarom nooit door terug te blikken te zien, hoever u al gevorderd bent. Elke alpirist zal u zeggen dat, tenzij je een veilige plaats gevonden hebt om even te rusten, het beter is niet naar beneden te kijken.

Anders loop je gevaar dat je evenwichtgevoel even gestoord wordt en je bovendien ontmoedigd kunt worden of sneller een verkeerde greep of pas maakt. Naar bovenkijken doe je zo nu en dan, maar je doel kun je gemeenlijk toch niet zien, dus let liever op de eerstvolgende fase van de klim.

Voor geestelijk stijgen geldt ongeveer hetzelfde: Kijk zo nu en dan of je een veilig plekje kunt vinden, wanneer je de noodzaak gevoelt eens even uit te rusten. Maar kijk verder niet naar beneden, kijk niet hoeveel je nog denkt te moeten klimmen, maar ga gestaag voort.

Zo klim je veilig. Op deze wijze is de bewustwording niet een proces van innerlijke martelingen en voortdurend confrontaties met een soort hemelse inquisitie, maar is zij eerder een langzaam groeien, een langzaam verder gaan waarbij je in jezelf God leert kennen, vanuit jezelf de wereld leert aanvaarden en leert zelf te zijn wat je in de meest perfecte voor jou voorstelbare harmonie dient te zijn, zowel in de wereld als in je relatie met God.

Zo, ik dacht dat u het daarmee nog wel even kunt doen. Hebt u onmiddellijk vragen of enige verduidelijkingen van node dan kunt u dit nu nog even zeggen.

x Zij, die vooruitzicht en uitzicht van node hebben ontbreekt het aan doorzicht vanwege te weinig inzicht.... Wat denkt u daarvan?

- Inderdaad geheel juist. Wanneer u dit dus goed kunt begrijpen en geheel kunt verwerken zult u ook zien, dat veel van hetgeen ik gezegd heb in feite daarop neer komt.

U zult echter ook met mij eens zijn, dat het beter is de dingen vanuit een dergelijke bijna cryptische vorm te herleiden tot een zo begrijpelijk mogelijke.

Een dergelijke zinsnede is mooi en ook juist. Maar zij is zo iets als een wetartikel: je moet wel een expert zijn om alle konsekwenties en betekenissen te ontleden.

Ik neem aan - vergeef mij wanneer ik het mis heb - dat wij hier niet in meerderheid experts aanwezig hebben. Juist daarom heb ik getracht alles zoveel mogelijk kinderlijk eenvoudig te houden, alles zo eenvoudig mogelijk te zeggen.

Bovendien: wanneer je zo cryptisch gaat formuleren toon je daarmee toch wel enige neiging tot exclusiviteit. En ik geloof dat dit iets is wat je zult moeten vermijden wanneer je een werkelijke bewustwording nastreeft.

Werkelijke bewustwording betekent niet: een zo groot mogelijke exclusiviteit bereiken, al dan niet te samen met anderen, maar een vanuit het besef goddelijke functioneren in de wereld. Dus samenzijn met anderen.

Je kunt tot jezelf zeggen dat je niet zeker weet of de gehele wereld de pap is. Maar wanneer ik dan toevallig een beetje zout schijn te zijn, moet ik mij a.h.w. delen met alle waarden van de wereld die ik benaderen kan. Dan blijkt misschien uiteindelijk dat ik het zout in de pap ben dat de mensen ondanks alles toch nog verdienen, ook al is de schijn soms anders.

Zo bezien moet je volgens mij zeggen: maak het maar eenvoudig en vereenvoudig het vooral zo mogelijk zover dat de mens begrijpt, dat je geen haast moet maken, je niet gedwongen moet voelen om met alle geweld zo snel mogelijk dit of dat punt te bereiken, maar dat je allereerst en vooral moet leren te leven in een mate van tevredenheid en harmonie.

Wanneer ik dit duidelijk heb kunnen maken dan heb ik daarmee dan tevens een stukje exegese verricht t.a.v. uw overigens uitstekende spreuk. Voldoende?

x U zei: degene die zich zelf beheerst, beheerst ook zijn omgeving. Kan dit ook in het negatieve?

- Degeen die zich niet kan beheersen wordt eerder het slachtoffer van zijn omgeving, vaak zelfs doordat hij meent zijn omgeving tot slachtoffer te maken. Ook die stelling is redelijk juist.

Laat ons een paar voorbeelden nemen: een verkoper die zeker is dat zijn product goed is ontleent alleen reeds daaraan een soort kracht tegenover een ieder met wie hij te maken krijgt, voelt zich ook minder kwetsbaar voor kritiek enz. Hij verkoopt daardoor gemakkelijker en meer dan anderen.

Anders gezegd: absoluut vertrouwen, absoluut geloof zal anderen wel degelijk beïnvloeden. Beheersing is nog iets meer dan dit. Je bent in staat alle reacties te richten, te onderdrukken of te versterken in overeenstemming met een erkende situatie. Dit beïnvloedt de omgeving.

Voorbeeld: wanneer u werkelijk beheerst en rustig bent en gekonfronteerd wordt met gevaarlijke roofdieren die niet uitgehongerd zijn - in dat geval spelen te veel andere zaken mede een rol - zullen dezen u niet aanvallen. Wat meer is, met uw innerlijke zekerheid kunt u zich zelfs aanpassen aan het denk of reactiepatroon van het dier. Het dier zal u mogelijk enige tijd observeren, maar daarna weg gaan tot het voldoende aan u gewend is om u als gelijkwaardig wezen te aanvaarden.

De beheersing betekent in dit geval, dat je van het dier niet de agressie verwacht die het in wezen mogelijk bezit, geen angstgeur afgeeft die het dier tot dreigen of aanvallen zal verleiden en zonder onnodige bewegingen het dier kunt observeren. Daardoor alleen wordt u reeds veel duidelijk, zodat van een speciaal invoelingsvermogen in het dier geen sprake behoeft te zijn.

Uw uitstraling speelt eveneens een rol en kan voor het dier eveneens signalen bevatten waardoor het aanvoelt dat u geen bedreiging vormt en toch geen prooi bent.

Innerlijke zekerheid speelt, dat is nu wel duidelijk, een grote rol.

Iemand met een grote zelfbeheersing heeft deze innerlijke zekerheid, reageert juist en overlegder en bezit dus een soort overwicht op zijn omgeving.

Let wel: je beheerst niet alles. Je kunt de regen niet zonder meer zeggen op te houden omdat je wilt picknicken. Wel ben je meester van je lichamelijke en emotionele reacties en kun je daardoor veel doorstaan waaraan een ander ten gronde gaat. Dus kun je je doel ook beter beheersen en bereiken. Vooral wordt je niet zo snel het slachtoffer van de emotionele ketens die zoveel schade plegen aan te richten.

Voorbeeld: iemand is onbeheerst. Zo iemand reageert veelal eerder instinctief dan overlegd. Hierdoor veroorzaakt hij situaties die hij niet de baas kan.

In huiselijk milieu zie je het volgende vaak gebeuren: Er wordt een woord gezegd dat de onbeheerste niet bevalt. Hij reageert instinctief voor hij kan begrijpen hoe dit bedoeld was.

Dan wordt hij kwaad op zichzelf en weet geen raad met zichzelf. De reacties vande ander vormen dan een mogelijkheid om de eigen woede te rechtvaardigen, waardoor men steeds bozer wordt. Uiteindelijk komt men tot handtastelijkheden in een poging,, eigen gezag en gelijk alsnog aan te tonen.

Zelfs wanneer je hierin slaagt voel je jezelf innerlijk echter in het ongelijkgesteld. Waardoor de uiteindelijke gevolgen zodanig ernstig kunnen zijn dat zij alles overtreffen wat men ooit wilde of vreesde. De wereld wordt dan tot schuldige verklaard en wederom aangevallen tot men zichzelf uiteindelijk ernstig schaadt of zelfs ten gronde richt, alleen om een woord dat maar half en bovendien verkeerd werd begrepen.

Konklusie: affecthandelingen hebben geen enkele samenhang meer met hetgeen men in wezen verlangt of met de oorzaak, waaruit zij zijn ontstaan. Vaak is er juist in die onbeheerstheid sprake van paniekreacties waarbij men mogelijk zelfs de dingen die men het meest dierbaar acht kapot maakt.

Belangrijk in dergelijke gevallen is wel, dat men steeds minder in staat is zich te beheersen omdat men in feite steeds angstiger wordt voor de woede die het ik bevangt en daardoor steeds woedender wordt.

Deze uiting en dit gevolg van onbeheerstheid komt in uw dagen zeer veel voor omdat de mensen in hun jeugd gemeenlijk te weinig leren, dat het nodig is binnen een gemeenschap jezelf altans enigzins te beheersen.

Ik wil geen zedepreek afsteken, maar volgens mij wordt zelfs uit deze eenvoudige voorbeelden duidelijk hoe belangrijk beheersing kan zijn voor de mens.

De mens die onbeheerst is wordt al snel een slachtoffer van zijn milieu, zelfs terwijl hij denkt, dat hijzelf dit milieu tot slachtoffer maakt. Naarmate de beheersing kleiner is zijn er meer zaken die je kunnen manipuleren tot je niet meer in staat bent te handelen volgens je besef.

Wat mogelijk voldoende is. En de rest zullen wij maar uitstellen tot na de pauze. Ik kom toch weer terug, dus wanneer u misschien hatelijkheden hebt die u nog even moest overwegen: ik zal deze niet in dank, maar desalniettemin, aanvaarden en beantwoorden. Hebt u vragen of opmerkingen na de pauze, verstandige of niet, ik zal er op in gaan mits zij betrekking hebben op ons onderwerp van vandaag.

Wilt u dit laatste vooral niet vergeten? Dan hartelijke dank voor uw aandacht en tot straks.

-0-0-0-0-0-0-0-0-

Zo vrienden.

U bent er allen nog. Dat valt mij mee. Wij zullen ons nu wijden aan de vragen die u nog hebt en daarbij de voorkeur geven aan hetgeen schriftelijk is binnen gekomen.

x Bij het proces van zelfbewustwording acht men vaak de reacties en mening van de wereld van belang. Anderen kunnen zich echter vergissen, en nog afgezien van vertekeningen door frustraties en geldingsdrang.

Zijn daarom niet alleen de eigen waarnemingen voldoende?

- Ik zal het maar heel voorzichtig stellen: wanneer de wereld al fouten maakt in haar beoordeling van u en uw mogelijkheden, zo doet zij hetzelfde t.a.v. die wereld.

Wanneer je nu een beetje rekening houdt met die wereld zo zul je in het begin mogelijk wat meer corrigeren dan werkelijk noodzakelijk is. Maar u zult in ieder geval daardoor een beter begrip voor en contact met de wereld krijgen.

Op het ogenblik echter dat u zegt: "mijn eigen oordeel is voldoende", gaat u zich al snel van die wereld isoleren. Dit wil niet zeggen, dat zij altijd gelijk heeft. Dat hebt ook u niet.

Maar wanneer je je afzondert van het oordeel van de wereld en je eigen maatstaven geheel alleen gaat stellen is het gevaar erg groot dat je in een soort eigen kringloop terecht komt waarbij je als een soort maan rond de werkelijkheid blijft draaien zonder haar ooit te benaderen.

Voor bewustwording is echter juist het contact nodig met de werkelijkheid nodig. Zeker, de goddelijke werkelijkheid. Maar dan ook de verschillende aspecten daarvan die wij als sferen of werelden plegen te beleven, inclusief uw aarde.

Juist daarom is het zo belangrijk dat u altijd weer ook rekening houdt met de reactie van de wereld op U. U hoeft niet te zeggen dat zij gelijk heeft, maar die reactie bepaalt in ieder geval duidelijk voor u en anderen de relatie die er tussen u en die wereld bestaat.

Als u daarvan uitgaat zult u zeker tot een betere definitie kunnen komen ten aanzien van uw eigen wezen, betekenis en mogelijkheid in die wereld.

x Misschien dat een intuïtieve waardering voor het oordeel van de wereld dan nodig is, maar om haar oordeel zondermeer te aanvaarden lijkt mij nonsense.

- U hebt mij niet horen beweren dat u het oordeel van de wereld dient te aanvaarden, klakkeloos of anderszins. Nogmaals: om jezelf te kunnen kennen moet je naar binnen kijken, maar je moet ook beseffen wat je in en voor die wereld - vanuit het standpunt van die wereld - betekent en hoe deze op je reageert.

Indien u eerlijk bent zult u mij overigens toegeven dat zelfs bij het z.g. klakkeloos aanvaarden van het oordeel van de wereld nog steeds uzelf het zult zijn, die dit oordeel voor zich en in eigen termen interpreteert.

Verder acht ik in dit verband het woord intuïtief een gevaar. Hoe belangrijk intuïtie ook moge zijn t.a.v. orientatie e.d., toch zal men mij moeten toegeven, dat uw intuïtie een niet controleerbaar of begrijpbaar iets is. Zij is dan ook niet beheersbaar.

Eerst wanneer wij de bron kennen, waaruit deze intuïtie stamt, kunnen wij al strevende naar bewustzijn enigszins begrijpen, wat haar waarde en betekenis is. En dan pas kunnen wij terecht en bewust een oordeel vormen, terwijl wij bij het zondermeer aanvaarden van die intuïtie het oordeel zouden vellen zonder te weten waarom en dus ook zonder te weten, in hoeverre ons oordeel terecht is.

Onze intuïtie is ook niet altijd juist. Er zijn mensen die intuïtief wisten dat het op die bepaalde dag mooi weer zou blijven. De longontsteking die zij als gevolg van dit intuïtieve oordeel opliepen vroeg enige tijd om te genezen, maar wij nemen maar aan, dat een ieder er bovenop is gekomen.

Begrijpt u wat ik bedoel? Bij de z.g. intuïtie spelen factoren uit het eigen wensleven vaak een grote rol, de achtergronden, de orientatie die de wereld je in het verleden heeft opgedrongen speelt eveneens mee. Vaak spelen onbewust allerhande herinneringen een rol.

Zeker, die intuïtie kan goed zijn, kan misschien van de geest komen; zij het van uw eigen hoger ik of van een andere entiteit. Maar daarvan kun je nooit zeker zijn. Daarom moet je de intuïtie gebruiken als een aanvulling op andere gegevens, maar nimmer gebruiken als criterium.

Je kunt er dus niet alles aan afmeten zonder meer. En groei van bewustzijn betekent ook groeien naar besef. Groeien naar besef kun je echter nooit wanneer je een in wezen willekeurige en niet bewijsbare maatstaf tot basis maakt van je beoordeling van en reactie op alle dingen.

U vergeeft mij? altijd nuchter blijven. Men zegt wel eens dat kinderen en dronken mensen de waarheid spreken. Maar dronken mensen weten dit zelf niet en kinderen zeggen meestal de dingen die men waarheid noemt op grond van eigen associaties omdat zij niet weten wat het betekent.

Wees niet dronken, wees niet al te kinderlijk. Wij moeten zijn als de kinderen in onze aanvaarding van de wereld en het leven, maar zeker niet kinderachtig zijn door steeds alleen te zeggen wat wij willen en wat wij vinden zonder te begrijpen, wat dit voor de ander betekent.

En dat is volgens mij alleen mogelijk wanneer wij tenminste bereid zijn het oordeel dat de wereld over ons heeft nader te beschouwen en haar reacties op ons wezen te zien als iets, wat meetelt.

Voldoende?

x Na de dood, bij de recapitulatie zien wij onszelf zoals wij onszelf zagen, volgens het beeld dat anderen van ons hadden en zoals wij werkelijk waren - zaken die wij wel wisten maar die verdrongen waren.

Waar komen deze beelden opeens vandaan?

- Wanneer u overgaat ontstaat inderdaad meestal een periode van recapitulatie. Of alle fasen die u opnoemt daarbij een rol spelen is echter lang niet zeker. Dit is sterk afhankelijk van de bewustzijnstoestand en de kontakten die men heeft met die nieuwe wereld, waarin men uiteindelijk weer tot vol bewustzijn komt.

Wanneer je jezelf ziet en ook aan anderen toont zoals je jezelf op aarde altijd hebt voorgesteld zo is dit begrijpelijk. Zo kom je aan een vorm die kan fungeren als vorm, als drager, voor het bewustzijn dat je wezenlijk bent.

Wanneer je jezelf ook ziet, zoals anderen je gezien moeten hebben zo komt dit voornamelijk omdat je herinneringen meeneemt in de geest en dezen nu meer objectief nogmaals beleeft als in een droom. Hierbij voel je je echter een met alle delen van de droom zodat je niet alleen de klappen geeft, maar ze ook ontvangt en voelt. Of omgekeerd.

Dit is iets wat je in wezen wel altijd gevoeld hebt, maar wat je in je menselijke streven om jezelf als middelpunt van de wereld te zien zoveel mogelijk steeds weer hebt verdrongen en onderdrukt.

Maar de werkelijke persoonlijkheid komt niet beleefbaar of kenbaar tot uiting. In tegendeel: dit is een nog niet bereikt besef dat wij alsnog en ook in de sferen, zullen zoeken te vinden.

De werkelijke persoonlijkheid is er natuurlijk wel, maar zij is alleen uitbaar middels de ervaringen die wij hebben opgedaan. Om het eenvoudig te zeggen:

Picasso heeft een beroemde blauwe periode gekend. Maar hij is daar mogelijk alleen toe gekomen omdat hij deze kleur verf nog wel bezat en geen geld had om andere tinten te betalen.

Zo iets kan ons ook overkomen. Wij vinden de werkelijke persoon niet omdat wij eenvoudig de middelen niet hebben, om die natuurgetrouw weer te geven, te beseffen.

Waar alle gegevens van de recapitulatie vandaan komen? Zij waren opgeslagen in het bewustzijn. Ook in de hersenen was het merendeel van deze gegevens voldoende aanwezig. Maar alles wat wij doormaken en ook emotionele betekenis voor ons heeft wordt in de oorspronkelijke vorm - en dus niet in de door angst en wens geredigeerde menselijke herinneringsvorm - overgedragen aan de geest en zal dus later door die geest weer in zijn volledigheid ervaren en beseft kunnen worden.

Dat hier geen splitsing tussen ik en de ander mogelijk blijkt is een gevolg van de kwaliteiten van het geestelijke zijn en denken, waarbij men het een niet meer van het ander moet scheiden, maar in geval van indentificatie alle data moet overnemen.

Wat alles te samen het antwoord was op de vraag.

x Het komt ons wonderlijk voor, dat die grenzen wegvallen, maar het is dus eenvoudig zo?

- Een voorbeeld: er zijn vele grenzen in Europa. Zelfs een ijzeren gordijn - niet van gardisette. Je kunt zeggen dat er vele grenzen bestaan in Europa en als mens zul je die beleven als werkelijkheid. Maar zijn die grenzen wel echt?

Eigenlijk niet. Zij werden door de mens gemaakt. M.a.w. de werkelijkheid kent de grenzen niet waarbinnen de mens toch getrouwelijk leeft en die zij alleen overschrijden zal voorzien van de juiste papieren enz. enz. In het menselijke denken bestaan die grenzen echt en de mens handelt alsof zij een natuurlijke werkelijkheid waren, maar het bestaan van die grenzen is niet inhaerent aan de natuur.

Wanneer het om de geest gaat geldt iets dergelijks: De oogkleppen, maatschappelijk en materieel veroorzaakte eenzijdigheden, de menselijke scheiding tussen ik en jij vallen in de geest voor een groot deel weg omdat zij niet wezenlijk deel uitmaken van de werkelijkheid waarin je als geest komt te leven.

Menselijk is dit waarschijnlijk niet zover begrijpelijk voor de mens ook al begrijpt hij mogelijk wel wat ik zeg. Hij kan het zich niet voorstellen. Een ander voorbeeld dan: de mens tussen vier muren ziet maar weinig. Op een berg top echter is zijn uitzicht alleen nog begrensd door zijn gezichtsvermogen.

x Wat doet het er toe hoe anderen ons zagen behalve een weten dat dit verschilde van de eigen opvatting.

- Wat geeft het, wat er op uw bankrekening staat? Die maakt ook niet uit wat u bent, maar wel betekent zij mogelijkheden waarover u kunt beschikken.

Geestelijk is die bankrekening dan alles, wat je mogelijk in de wereld kunt zijn en doen. Het oordeel van de wereld over u bepaalt niet precies wie en wat u bent, maar geeft wel aan, op welke mogelijkheden u in die wereld voorlopig aangewezen zult zijn. Bij bewustwording is het erg belangrijk dat er een band bestaat tussen innerlijk en uiterlijk, tussen wezen en mogelijkheden.

De erkenning van de beoordeling die anderen u geven betekent dat u beter kunt overzien welke mogelijkheden u hebt en dus ook in uw zoeken naar innerlijke bewustwording juist die dingen kunt doen, die u menselijk en geestelijk zo ver mogelijk doen vorderen.

De aandacht voor het oordeel van anderen betekent niet, dat je deze zonder meer kunt aanvaarden. Maar zij is de overweging zeker waard al is

alleen maar omdat zij het je mogelijk maakt te zien welke delen van je eigen wezen je het beste kunt ontplooiën in dit leven.

Daarnaast helpt het u later om het innerlijke licht of de voorstellingen die u in u draagt zo eenvoudig mogelijk in de wereld te projecteren en zo meer harmonie te gewinnen.

Ten laatste wordt door het erkennen van de betekenis van het oordeel van anderen bereikt, dat eerder harmonie bereikbaar is in het leven en wordt voorkomen dat men zich bezig houdt met zaken, die in dit leven weinig of geen nut hebben voor de stof of voor de geest.

Voldoende?

x Krijgen wij dit beeld van onszelf door anderen ook, wanneer dezen reeds weer geïnkarnéerd zijn?

- Ik kan deze vraag niet geheel volgen. Kennelijk neemt u hier even aan dat u overleden bent. Het zou natuurlijk kunnen dat uzelf of anderen dit nog niet bemerkt hebben, maar waarschijnlijk lijkt mij dit niet.

U stelt: ik ben weer overleden, maar de anderen zijn weer in de materie teruggekeerd. Hoe kan dat wat ik voor hen betekende nu voor mij nog zin of betekenis hebben.

Dan is het antwoord: Je bent verbonden met anderen door een bewustzijns-eenheid die niet verbroken kan worden door het beest leven in verschillende werelden.

De wisselwerking die er eenmaal is blijft dus altijd bestaan. Ook al schijnen dergelijke bindingen: stoffelijk nisschien niet van belang te zijn. Een voorbijganger die stilstaat kan u dwingen, 50 cm. van uw weg af te wijken en daardoor zaken veroorzaken of voorkomen die, wanneer later de samenhang door beiden beseft wordt, wel degelijk een wederkerigheid betekenen die in een bewustzijnsuitwisseling kan uitmonden.

Wat de recapitulatie betreft geldt echter: de invloed die de ander op u heeft gehad is deel geworden van uw eigen ervaren en komt dus uit uw eigen bewustzijn naar boven. In dit verband te vragen waar de ander is heeft dus weinig zin.

Dit geldt trouwens voor grote delen van het bestaan: een verplichting die ik gevoel t.a.v. een ander zal voor mij bestaan ongeacht de vraag of de ander deze erkent, verwerpt dan wel beschouwt als recht. Want in en voor mij zal die verplichting blijven bestaan tot ik op een voor mijzelf aanvaardbare wijze daaraan beantwoord heb. Het gaat dus om het beseffen dat je van jezelf heb, ook wanneer dit mede wordt beïnvloed door of opgebouwd door relaties met de ander of het andere.

Overigens hoop ik dat u mij het eerste grapje niet kwalijk neemt want het was zeker niet hatelijk bedoeld.

x Een oosters meester stelde: uw ogen kunnen zichzelf niet zien. Zet een spiegel daarvoor en zij kunnen zich zien. De wereld is uw spiegel. Is dit juist?

- Tot op zekere hoogte. Wanneer u voor een lachspiegel gaat zitten lijkt u uzelf heel anders dan u bent. Je moet dus ook de spiegel kennen. De wereld is inderdaad een tijdlang onze spiegel. Maar dan moeten wij ook bereid zijn om het wezen van die wereld te onderzoeken en te beseffen.

Eerst dan zal het beeld dat zij ons geeft voor ons een werkelijke zelferkenning in waarheid kunnen betekenen. Voldoende?

x Dan leer je natuurlijk ook je eigen schaduwkanten beter kennen.

- Een van de grootste meesters van Nederland, van Rijn, bereikte dit vooral door zijn juist waken met licht en schaduw. God is een groter meester dan Rembrandt van Rijn. Laat ons dan beseffen, dat onze lichtpunten schoner naar voren komen door de schaduwen, die eveneens deel uitmaken van hetgeen wij zijn.

Voldoende?

x Zelferkenning, objectief -subjectief, bestaat ook in de geest. Waarvoor is de stof dan eigenlijk nodig?

- De geest denkt een muur, wil er doorheen gaan en doet dit. Op aarde stoot je je een buil. In onze wereld zijn alle beelden die wij kennen of voortbrengen in feite gedachten, die door ons eigen denken plooibaar en manipuleerbaar zijn. Op aarde is dit niet zo. Daardoor is voor het ego een leven in de stof een leven met onveranderlijke waarden en wetten belangrijk, daar de konklusies die men getrokken heeft in de werelden van veranderlijke waarden en wetten nu onder vaste regels kunnen worden getoetst op hun betekenis voor het ik.

x Welke rol spelen paranormale gaven bij zelfinzicht?

- Inlien men alleen van het eigen ik uitgaat, is inderdaad zelfinzicht door paranormale eigenschappen niets groter. Wij zijn echter niet alleen maar maken deel uit van een groot geheel. Paranormale gaven zijn alleen kwaliteiten die mede onze waarde en betekenis binnen het geheel kunnen vormen. Zij maken dus mede uit wat zij zijn. Stel u Jezus eens voor zonder wonderen. Wat blijft er over? Een rabbi met vele afwijkende leringen.

Het zijn de wonderen, het paranormale aspect waardoor de betekenis van hetgeen hij doet en zegt een andere waarde krijgen. Overigens zijn voor jezelf dergelijke gaven alleen belangrijk wanneer zij beheerst worden. Zij dienen voor u een zintuig of functie van de eigen persoonlijkheid vormen, even beheerst als b.v. kijken of grijpen.

Zij betekenen dan een vergroting van de waarnemingsmogelijkheden zodat je, je spiegelende aan de wereld, ook jezelf beter zult kunnen beseffen en begrijpen. Zie de vorige vragen.

x Woont in ieder van ons een moordenaar, meesters mogelijk buiten beschouwing latende? Spiegelt de wereld ons wezen niet in alle fouten die wij zien?

- In elke mens woont inderdaad ook een moordenaar. Ook in de meester, alleen wordt dit aspect van het ik hier gekend en bewust beheerst, wat bij de meeste andere mensen niet het geval is.

Je kunt niets kennen en beoordelen wanneer je er geen ervaring mee hebt. Zie je dus fouten bij anderen, dan heb je daar ervaring mee en vormen die op de een of andere wijze ook een deel van jouw wezen - zij het als mogelijkheid en niet altijd als feit.

Ons zien, ons leren is altijd weer een kwestie van vergelijking. Heeft een wapen wat ik nog nooit gezien heb een kling, dan spreekt voor mij de analogie met een mes en dus herken ik het als wapen. Zonder deze kennis zou definitie niet mogelijk zijn. Wanneer u iets als kwaad definieert moet u dus een analoge waarde en/of ervaring in u dragen.

Naarmate de mens banger is voor eigen zwakheden of veronderstelde of werkelijke fouten - zonde zegt de christen dan - zult u die bij meer anderen konstateren. Het lijkt er soms op dat de mens eigen schuld probeert af te doen door die aan anderen toe te schuiven.

Hiermede moet ik eindigen. In het voorbijgaan heb ik heus wel enkele geheimen verraden, zeker voor de goede verstaander. Toch heb ik vooral geprobeerd u duidelijk te maken wat inderlijke bewustwording is en hoe je daarmee kunt werken.

Ik meen dat het belangrijker is wanneer je ergens mee begint dan dat je het bestudeert. Duizend boeken over dansen lezen betekent niet, dat u de eerste maal op de dansvloer uw partner geen letsel toebrengt. Studeren en doen behoren bij elkaar. U hebt de praktijk nodig, de theorie begeleidt de praktijk. Uw leven is de praktijk. Uw innerlijke wereld is voor u voorlopig nog theorie. Deze beiden moeten elkaar begeleiden.

Ik dank U voor uw aandacht. Goeden avond.

d.d. 6 maart 1981

(vragen bekort, herhalingen en niet terzake doende opmerkingen weggelaten.)